

да играть. *ib.* 6, 10—13. Кинисалъ ми Ю'анъ Поповъ, Да ми о'итъ на Велигденъ на оранѣ. *М.* 1. Ето тебѣ руса Стано! Какъ сѣ везитъ на велигденъ На велигденъ на добаръ день. *М.* 5. Велигденска пѣсна (на Христосово воскрѣсѣнѣ). *М.* 33. Ейди старче, ейди мили старче! Що те тебе нужда дотерала, На Велигденъ лозѣ да ми копашъ? *ib.* 65. Девојко, девојко, 'убаа девојко! Летна перенуга, зимна темнушка! Що сѣ расцѣфтила рано предъ Велигденъ—, велика неделя? *ib.* 616. Мене ме майка родила, На доберъ день Велигденъ, На подоберъ к'рстила, Гюрге ми име тѣрила. *В.* 71—72. На пръвѣй-тъ день на Велигденъ вѣрка кѣшовница провожда по единъ козонакъ и 10—12 яйца: на крѣсничко, на свекъръ-тъ и на майка си, на баба-тъ и по-старѣ-тъ роднинѣ. *Ч.* 55. Подвижни праздници сѣ: Великъ-день, Възнесение, Петдесятица и пр. *Л. Д.* 1875 г. *IV.* Постилъ Марко пости велигденски. *М.* 102. *Ср. подъ сл. яйце (червено-то), порязаница и постѣ.*

Велипетокъ Великій Пятокъ: Ясъ ке пойдамъ на день Велипетокъ, Тамо игрътъ до три вити ора: Първи оро 'се добри юнаци, А второ-то 'се млади невести, А трекъ-то 'се добри девојки. *М.* 60.

Велко *имя знам. разб.* Хайдуть—*М.* 215, 216.

Велможа *с. м. вельможа:* Тѣи „чарибашѣи“—да чѣшкѣтъ и пакѣтъ царскѣи и велможанскѣи конѣ на пашество въ ливады. *Гн.* 249. Турфанта цвеке Велмишко (*sic*). *М.* 271.

Веля *имя соб. женщ.:* Вельо, мори Вельо, стребрена Велюшо,—злата трепетушо. *М.* 452.

Велѣ *гл. дл. встрѣчается только въ пѣсняхъ, записанныхъ въ Македоніи, въ значеніи говорю:* Тамъ си найде бяла Неда Ду три хиляди юди И три хиляди самовили, Та си хи вѣлетъ говореть. *D. S.* 2, 7—10. Я Неда хми вѣли отговорѣ. *ib.* 2, 15. Дѣ ги дучу мома Богдана, Та имъ вѣли отговорѣ. *ib.* 6, 26—27. Тога му велѣтъ момци змео'и.. Тога имъ велѣтъ Детелинъ войвода. *ib.* 15 а). Първа (*нарѣчѣница*) велѣтъ, ай да го земиме; Втора велѣтъ да го не земеме, Дури да сѣ дете сторить; Трека велѣтъ, нека растить дете. *ib.* 17. Па ми стана гостолубецъ Авраамъ И му велѣтъ на дете Исакче. *ib.* 29. А она му веле и говоре. *ib.* 31. Тога му велѣтъ поной и владици: „Айти тебѣ краля отъ Будима“. *М.* 29. (*р.* 58). Тогай ми веле неговъ шаренъ конъ Со вискомъ на стопанъ прикажува. *ib.* 143. „Камо ти“, велѣтъ на своя майка, „Като ти майко, 'уба'а Яна?“ *М.* 150. Како велишъ, клетва да ти бидить. *ib.* 199. Ето го наймали-отъ братъ нейдѣѣ велеше. *ib.* 229. И ясъ сумъ си така, како ти що велишъ; Една майка